

Към учениците

Сега много ви е говорено, остава само да прилагате. Великият закон на природата се състои в туй, че земеделецът туря в хамбара си само това, което ще посява. Във вашите хамбари има достатъчно, остава вие само да сеете. В постъпките ви гледам, че правите едно лицемерие. Вие трябва да знаете, че не служите на мене, а на Бога. Аз не мога да уча

вместо вас. Аз мога само да ви предам, а вие сами трябва да се учите, за да придобиете знания, които ви са потребни. Всеки ученик си има

чанта, в която носи книгите си, но тези книги не трябва да стоят само в чантата, а трябва да се извадят от чантата. Като намеря някой, че не учи, като му помогна 99 пъти, най-после на стотния път го оставям и му казвам: „сбогом“.

Като учите, ще отидете при Бога, а като не учите, тук ще седите, на Земята.

продължава на стр. 2

Новини в бяло

На 18 септември т.г. по случай есенното равноденствие и начало на учебната година в залата на „Раковска“ 108 се проведе камерен концерт с музика на Учителя в изпълнение на квартет „Рила“ в състав: Йоана Стратева, Надежда Няголова, Стефания Янкова и Ани Каралашева. Солисти: Пламена Гиргинова - сопран, Радостина Няголова - пиано, Петър Ганев - цигулка. Концертът се отличаваше с изискан естетически вкус и кристална чистота на изпълненията. Тази изящна духовност остави в душите ни усещане за нежно докосване до небесния свят на красотата.

По проект на издателство „Бяло братство“ бе заснет филм за физическите упражнения, дадени от Учителя. Той включва: Седемте упражнения, дадени 1910 година. *Тия упражнения ще правите, защото са дадени от Духа. Те ви се дават, за да бъдете здрави и за концентриране на ума ви.* Шестте упражнения, дадени 23 август 1920 година. *Тези упражнения са едни от най-хубавите окултни упражнения. Смятайте, че сте ги знаели някога, а сега си ги припомняте.* За волята, дадени 19 август 1921 година. *Човешката воля може да се изрази само в ръцете, в краката, в очите, в езика, а после ще дойде да контролираме мозъка, сърцето, мислите, чувствата и желанията си.* Шестте преди Паневритмия и 21 упражнения.

В навечерието на новата слънчева година, на 19-и август, се проведе работна среща на Братския съвет и ръководителите. Едно от обсъдените предложения беше за закупуване на братски бус, поради това, че предишният е спрян от движение. Две седмици по-късно, благодарение на дарители, това стана факт - „Форд Транзит“ в изключително добро състояние, на бензин и газ, с възможности за обемен багаж.

Благодарим ви, приятели!

Щрихи из вътрешния живот на лагера

Когато обмислях този материал за лагера на Бялото Братство на Рила, затворих очи и си представих магнетичната Па-

невритмия, хребетите на Харамията и на Кабул, спокойните вгълбени води на Бъбрека и на Близ-

та на сутрешното небе, чух цигулката на Йоана, гласа на Симеон, песните на сестрите в кухнята и тропота на стъпките на

другарите ми, които сутрин още в тъмно тръгват за Молитвения връх, видях там силуетите на моите братя, които очакват изгрева на Слънцето, а вечер се събират за издигаща душата молитва на мястото на Учителя.

Месеци преди лагера на Рила ние мечтаем и се подготвяме за него и пак месеци след това той живее вътре в нас и продължава да ни изгражда. Затова реших да пиша не за впечатленията си от това, външното, което всички възприемаме със сетивата си, а за онези вътрешни следи, които то оставя в нас и които са също така реални и съществени, за скритите връзки, които се съграждат между душите, и за невидимите трансформации,

продължава на стр. 4

Паневритмия във Финдхорн

Селцето Финдхорн се намира в Северна Шотландия и доби известност, след като на 3-4 км в близост до него беше създадена духовната общност Финдхорн, или първото планетарно селище, в което хората започнаха да работят в сътрудничество с ангелските йерархии и природните царства.

Началото полагат Айлийн и Питър Кадди заедно с тяхната приятелка Дороти Маклийн, когато в 1962 г. се заселват с караваната си в земите около местния залив. Тримата са минали през сериозна духовна подготовка. Всеки от тях е извървял личния си път на обучение и самодисциплина в предшествващите години. Благодарение на духовните си практики Айлийн е в постоянна

Голямата зала на общността

връзка със своето ръководство, което тя нарича „малкия тих вътрешен

глас“, а Дороти започва да прави контакт с Интелигентните същества,

които се грижат за растителното царство.

продължава на стр. 3

от стр. 1

При Бога няма да отиде нищо нечисто. Грешните хора не учат. Те само лъжат, крадат и ги наричат думбази. Грешният човек е, който малко работи, малко учи и иска да живее охолно. Ние трябва да се откажем от дявола. Аз искам от вас, като оставите всичко настрана, да имате любов към Бога. Онези хора, които не обичат Бог, те не учат. Щом някой не те обича, той ще те спъва, било приятел, или жена, мъж и т.н. Може да каже някой: „Този или онзи не ме обича.“ Аз казвам: защото вие не сте обичали Бога. Ако искате, аз мога да направя един опит с някого от вас да го стисне Бог с двата Си пръста. Искате ли някой? Ето аз още сега мога да направя този опит. Гдето няма любов, там няма и успех, и благословение. Щом се обичат хората, никой не може да им направи зло.

Любовта пази и добрите, и лошите хора. А грехът, злото съсипва и добрия, и лошия човек. Любовта дава широк простор на всичките хора, но казва: „Ще учиш!“ Сега и аз на вас казвам: Ще учите. Да любите е лесно, но да учите е много мъчна работа, а това е потребно. Като казвам на някого да учи, аз му изваждам юлара, удрям му камшика и го пращам в гората да учи. А в работата на нивата няма учение. Какво ще учите на нивата, там има хомот, остен и изплезване на езика. Сега за в бъдеще гледайте да бъдете добри ученици и тогава самото Бяло Братство ще ви помага. За хатър тази работа не става. Всеки сам трябва да прави усилия.

Любов, знание и мъдрост вървят заедно. Когато знанието е без любов, възгордява, а когато знанието е с любов, тогава иде смирието. Сам никой не може, всеки

трябва да живее с някого, било с жена, или с приятел. Жената и мъжът минават за помощници - другари,

В света умират ежегодно около 45 000 000 души, като се смята, че на земята живеят около 1 и 1/2 милиарда, а цялото човечество е 60 милиарда.

...Когато дойде време да те съдят, няма да те пита Господ защо съгреши, а защо не изправи живота си при толкова условия, които ти се създадоха.

Дока то човек е жив, ние не му казваме нито е д н а с л а д к а дума, а като умре, оплакваме го и какви ли не церемонии не се изпълняват. Най-добре е като умре, да му се изчете една успокоителна молитва и след това да му се направи едно скромно погребение.

В правия път ли съм аз? - Щом любиш Бога, щом любиш ближния си, щом любиш себе си, ти си в правия път. Ще бъде смешно една блудница жена да отиде да учи другите на морал. Това, което вие събаряте, ние го градим. Това, което ние градим, вие го събаряте. Ние ще разрушим всички затвори и болници. В нашата програма е: светът да се напълни с ученици.

Вие трябва да изучавате Евангелието и Библията, тия методи, които са в Живата природа. „Ако око те съблазнява, извади го.“ Ако разберете в буквален смисъл тези думи, вие ще си извадите всички по едно око, но ако око се извади и съблазните останат, тогава няма значение ваденето на око. Повикват ви на гости и ви угощават с баница, но по невнимание на домакинята брашното, мас-

лото или сиренето са развалени. Но щом извадите това, което сте яли, веднага ще ви стане добре, леко. Поканени сте да отидете в църква и там слушате проповедта на някой проповедник, но след като си отидете у дома, чувствате смущение. Лошият човек не може да произведе в сърцата и душите на хората мир, спокойствие и радост.

Всяко нещо, всяка мисъл, която не внася Божествената Любов във вас, оставяте я настрана. Евангелието е наука, която казва, че Господ не се е изменил. Нашите умо-

та са произлезли от месоидството. Паякът смуче кръвта на уловената муха. Мухата смуче сока на ябълката и т.н. Виждали ли сте дъщерята, която се гневи към майката си, към баща си, но когато дойде нейният възлюбен, тя става добра, вежлива и учтива към всички.

Онзи, в когото Духът дойде, той трябва да бъде винаги весел, доволен, внимателен и острожен. Когато дойде Духът, тогава на душата израстват крила.

Ако нагрубявате майка си, ако нагрубявате децата си, ако нагрубявате

се смуги своя Дух и тогава ще почнат да пророкуват и сънища да сънуват.“ Аз казвам: едно време хората не са пророкували, сега пророкуват. Всякога хората са пророкували в настояще време.

Нашите духовни братя са на 100 метра от нас. Сто духовни метра са те.

„Бог ще отвори умоте ви, за да разберете и узнаете що трябва да речете.“ В света няма похубаво нещо от това да знаеш да четеш, да знаеш да ядеш. Да четеш,

се смуги своя Дух, ще изгубиш своята сила.

„В последните дни ще излея Своя Дух и тогава ще почнат да пророкуват и сънища да сънуват.“ Аз казвам: едно време хората не са пророкували, сега пророкуват. Всякога хората са пророкували в настояще време.

Нашите духовни братя са на 100 метра от нас. Сто духовни метра са те.

„Бог ще отвори умоте ви, за да разберете и узнаете що трябва да речете.“ В света няма похубаво нещо от това да знаеш да четеш, да знаеш да ядеш. Да четеш,

се смуги своя Дух, ще изгубиш своята сила.

„В последните дни ще излея Своя Дух и тогава ще почнат да пророкуват и сънища да сънуват.“ Аз казвам: едно време хората не са пророкували, сега пророкуват. Всякога хората са пророкували в настояще време.

Нашите духовни братя са на 100 метра от нас. Сто духовни метра са те.

„Бог ще отвори умоте ви, за да разберете и узнаете що трябва да речете.“ В света няма похубаво нещо от това да знаеш да четеш, да знаеш да ядеш. Да четеш,

се смуги своя Дух, ще изгубиш своята сила.

Към учениците

това значи да се храниш. Ние ще се молим на Господа да отвори устата ни. Коя уста? Устата на нашата душа. Словото Божие като го приемеш в ума си, то ще възрасте там и тогава ти ще научиш много неща.

Аз желая да вземете тези мои мисли под внимание и да ги приложите в живота, в тази школа нам ни е потребно пришествието на Божественния Дух, носителя на всички Божествени блага.

Първото условие за един ученик в окултната школа е да има един висок идеал, стремеж към Бога. И когато учените искат да докажат, че Бог е такъв или онакъв, те заблуждават света. Чрез Него ние възприемаме мисълта, чрез Него ние любим и т.н.

Когато се стремим да мислим дали има Бог, дали мисли Бог за нас, тогава ние Го изгубваме. Любовта и Господ не търпят никаква философия.

И тъй, ние сме призвани да изучаваме всичко, което излиза, което произтича от Бога. Наблюдавайте, вие посеете една малка семка, след като я посееете, изниква ли тя веднага? Първом пуца надолу корените, разклоняването им, изниква стъблото и пуска листа, цветовете, плод. Но ние не трябва да се спрем, след като е узряло. Процесът на това растение трябва да се продължи. Вие сте деца все на ангели, вие сте малки ангелчета и постепенно ще растете, докато стигнете степената на свършените ангели. Човешката душа принадлежи към тайнобрачните растения и ако някой от вас стане явностранен, той изгубва своя смисъл. Найеве трябва да бъде само плодът, а в тайно - растене, цъфтене, завързване, зреене.

„Това като рече Исус, смути се Духът Му и рече: „Истина, истина ви казвам, че един от вас ще Ме предаде.“ Щом се смуги своя Дух, ще изгубиш своята сила.

„В последните дни ще излея Своя Дух и тогава ще почнат да пророкуват и сънища да сънуват.“ Аз казвам: едно време хората не са пророкували, сега пророкуват. Всякога хората са пророкували в настояще време.

Нашите духовни братя са на 100 метра от нас. Сто духовни метра са те.

„Бог ще отвори умоте ви, за да разберете и узнаете що трябва да речете.“ В света няма похубаво нещо от това да знаеш да четеш, да знаеш да ядеш. Да четеш,

септември 1920 г.,

В. Търново

Ден на Бога посветен

В слънчевата събота на 5 септември от 11 часа в новоремонтираната галерия - дарение „Светлин Русев“ в Плевен като първа изява за новия творчески сезон (един хубав знак) се състои есенният концерт на струнния квартет „Рила“ в състав Йоана Стратева - цигулка; Надежда Няголова -

цигулка; Стефания Янкова - виола и Анна Каралашева - виолончело. Концертът бе посветен на 145-годишнината от рождението на Учителя и премина под мотото „Всичко в Природата е музика. Без нея светът не може да се подобри“. Освен от приятели от Братството концертът бе посетен от

съмишленици - граждани и любители на хубавата музика. На импровизирания щанд се предлагаха дискове с музика на Учителя и книги със Словото, които предизвикаха интереса на гостите. Събитието бе отразено във вестник „Плевенски вести“ с приятен коментар и снимки. Началото му бе пос-

тавено с песента „Фирфюр-фен“, която е като ключ към умовете на хората и подготовка на сънието за възприемането на всичко онова красиво, което Учителя е вложил в музиката. Чудесното изпълнение на музикантите продължи с „Тъги, скърби“, „Милосърдието“ и др. Невероятният аранжимент на „Играта на поточето“ в съчетание с чудесната акустика придадоха особена живина на атмосферата; а след изпълнението на всяка песен усещането бе като за вълни, които изпълваха пространството и създаваха усещане за хармония, мир и радост от чутото. „Благословен Господ“ бе кульминацията на този чудесен концерт, който ни докосна със Словото Божие, изразено чрез музиката. И нека всичко това бъде за Слава Божия и за благо на нашите души.

ЕТО ЕДНО СТИХОТВОРЕНИЕ, НАПИСАНО ОТ НАША СЕСТРА ПО ПОВОД КОНЦЕРТА:

*В светъл съботен ден,
ден на Бога посветен,
Слънцето усмихнато изгря
над нашата свята земя.
В градинката ви цъфнаха цветя,
чудно ухание ефира заля,
музикална Божествена ръка
над нашия град се простря.
Аромат, звуци и огън свещен
поеха душите ни в рефрен.
Пожелахме вълшебството да задържим,
безкрайно да го продължим.
И омайната музика остана да звучи
в простора за вечни дни.
Благодарим за внесеното вдъхновение,
за трепетното чувствено вълнение,
за възвишеното настроение,
когато сме със вас в общение.
Талант, величие със скромността покрито,
елмазено сияние - във простота обвито.
С обич, благодарност в нашите сърца,
отправляме послание за вечни времена.
Носете непрестанно дрехата на любовта.
Обичайте навред всички същества!*

Димитър Първанов

Паневритмия във Финдхорн

от стр. 1

Това води до практически резултат - близо до Полярния кръг, върху пещливата почва на каменистия залив, те правят градина, в която се отглеждат най-големите зеленчуци в областта, а постепенно там се задържат и тропически растения. През 70-те години на 20. век общността нараства от 20 на около 150 души. Обяснимо към селището започват да се стичат посетители и гости от всички краища на света. (За повече информация виж сп. „Житно зърно“, бр 1-2/2002 г.)

В България феноменът Финдхорн беше популяризиран от Минка Петрова, която разказваше, че когато видяла оригиналната книга у сестра Весела Несторова и я пипнала, разбрала, че трябва да я преведе. Минка беше направила Финдхорн кауза на живота си. Тя беше посетила два или три пъти тези места и сякаш светлата й душа ме придружаваше в пътуването ми до там. Самата аз години наред живях с книгите, филмите за Финдхорн, със списанието им „Една земя“. Сега, съвсем неочаквано за мен, Хари Салман беше уредил нашето посещение и възможността да представя Паневритмия-

та в централната зала на общността на 17-и август.

Денят беше необичайно топъл и слънчев, най-слънчевият ден в цялото десетдневно пътуване из Северна Шотландия. Нашата домакиня Харриет, около 70-годишна красива жена, е сред първите заселници. От нея разбрахме, че всичко тук е съвсем неформално. „Не знам колко хора ще дойдат довечера - каза тя - може да са двама, а може и да са петдесет.“ Дойдоха 17 души, между които и Ана, дългогодишната преподавателка по свещени танци в общността. Имах възможност да поговоря с нея предварително и се оказа, че преди около 15 години някой вече е показвал Паневритмия във Финдхорн, че самата Ана много я е харесала и е включила първите 10 упражнения наред с Тай чи и свещените танци в своята програма. След това обаче импулсът е заглъхнал. На сбогуване Ана ме прегърна и каза, че се радва отново да си припомним Паневритмията.

Всичко във Финдхорн започва с груповата хармонизация, при която участниците застават в кръг, понякога се хващат за ръце и се настройват за предстоящата работа.

Залата, в която се провежда заниманието, е просторна и красива. Наредихме се в кръг и изпяхме „Дум“ за настройване. Записът на музиката на Паневритмията звучеше от самото начало, когато започнах да разказвам за създаването ѝ. Изиграхме първите 12 упражнения, трите централни и някои от валсовите, между които „Радостта на Земята“ и „Запознаване“. Те винаги раздвижват участниците, но такава спонтанна лекота и радост, както тук, рядко съм усещала преди.

Уговорихме се следващата сутрин в 7 ч. да изиграем части от Паневритмията. В центъра на общността има зелена поляна. „Ами ако вали?“ - попита някой. „Няма да вали.“ Бях сигурна.

Предишният следобед бях посетила полянката с караваната, откъдето е започнало всичко, и имам възможност да се убедя колко силно присъствие на природни същества има на това място. Птичките спокойно се разхождаха по каменните скамейки, без да се плашат от нас. Един едър кос се окъпа пред очите ни в локвичка вода. Пеперудите не хвъркваха, когато ги приближавахме, а растенията сияят с ярки етерни цветове. Фин-

дхорн си е място за Паневритмия.

Наистина утрото беше красиво и свежо. Отново започнахме с концентрация, обърнати към центъ-

дацията на общността в осем.

Имах изненадваща среща със стари приятели. Вечерта една мила жена се приближи до мен

първият пратеник на съвременната западна духовност, който запали десетки хора да търсят духовното, да медитират, да създават групи. Въп-

Караваната, в която са живели Айлийн и Питър при основаването на Финдхорн

С приятели след Паневритмия

ра. Танцувахме дванайсет души.

Когато изиграхме упражненията, на повечето от нас не ни се тръгнаше. Разпитвахме ме за Рила. Една млада жена попита дали става въпрос за същата духовна общност, за същия празник, които беше видяла вече във филма на Майкъл Пейлин. Беше много впечатлена. Секретарката на общността, Хана, която ми оказваше тук пълно съдействие, трябваше да тръгва, за да подготви обичайната сутрешна ме-

и развълнувано сподели, че е играла Паневритмия на Рила, където е била заедно с мъжа си. В началото не можах да разпозная Имоджин Мастърс; чак когато спомена името на мъжа си Ерьл Уейнър радостно възкликнах. На другата сутрин дойде и самият Ерьл. Мнозина ще си спомнят за неговите лекции и семинари по астрология по време на посещенията му през 1991-1993 г., както и за мрежата „Изтокът срещу Запада“, създадена от него. Той беше може би

реки че първоначалният ентузиазъм беше последван от много неразбории, Ерьл говореше за България с голяма любов и не без чувство за хумор.

Посещението ни беше много кратко. Оставихме дискове, книги и, надявам се, спомена за една хубава Паневритмия. Навсякъде в света Духът работи и създава центрове от светлина, обединени в една незрима мрежа, в която се разгръщат идеите на Новата култура.

Светла Балтова

В търсене на скритите културни съкровища на София

По случай 130 години от Освобождението и обявяването на София за столица на 25 и 26 юли се състоя семинар „В търсене на скритите културни съкровища на София“ в Политехническият музей на ул. „Опълченска“ 66 (в знак на уважение към Учителя). Проектът беше осъ-

ществен от Фондацията за градски проекти и изследвания в партньорство с Urbaneer (Лондон), подкрепен от Столична община. Водещ беше Юрий Вълковски - директор на Фондацията, а модератори Астрид Киршнер и Ян Фийлд от Англия. Идеята стимулира номинирането на

пет личности, оказали най-голямо влияние върху облика на града и неговите жители. Резултатът от изследването подреди в областта на културата: Панчо Владигеров (композитор) и Христо Смирненски (поет), в областта на градоустройството: инж. Иван Иванов (11 г. кмет на

София), арх. Георги Фингов, а като най-ярко духовно присъствие - Учителя Петър Дънов.

Проектът комбинира изследването на различните аспекти, конструирали атмосферата на столицата ни с игрови елементи, включващ „търсене на културни съкровища“

по отношение на петте ключови личности. С кратка презентация с доклад и мултимедия бяха представени живота, дейността и местата, свързани с тях. Последва дискусия, в която всички присъстващи представиха своето виждане за популяризиране на емблематичните обекти,

съотнесени към петимата избрани във връзка с културно-историческото наследство на София като европейска столица.

До края на 2009-та всички мнения и предложения ще бъдат обобщени и публикувани в различни медии.

Андрей Грива

Щрихи из вътрешния живот на лагера

от стр. 1

които се осъществяват в съзнанието ни. Искане ми се да разкажа за няколко външно незабележими събития от лагерния живот, върху които дълго ще размишлявам и които ще осмис-

града. Сега това момиче на 56 години беше решило да остане в лагера 2-3 дни около дежурството ни, а остана цели две седмици. По-късно тази възторжена душа ми разказваше: „Дълги години, когато не мо-

усети какво значи да чувстваш болестите си, необяснимия вътрешен страх от високото на върховете и от дълбокото на пропастите и на езерата - и пак да крачиш в почти непрогледната мъгла към Големия Кабул, забравил страха, че ще се изгубиш. Всеки е преживял като тази сестра тревогата от раздялата със семейството, мисълта „Как ще се справят без мен на имения ден на дъщеря ми Мария“. И после е решавал да остане при братята и сестрите си по дух.

• Доказването.

Грижете около всяко дежурство на групите са много и най-отговорната от тях е подготвянето на сутрешния и вечерния наряд. Тази година една от сестрите ни предложи водещ на наряда сутринта да бъде 17-годишно момче, син на друга наша сестра. В първия момент усетих боязън: „Ще се справи ли, като му е за първи път и като няма опит?“ И се противопоставих. Но утрото винаги е по-мъдро от вечерта. След упражняването на няколко особени за произнасяне думи от Библията това момче изнесе един от най-вълнуващите за мен наряди в планината. И сигурно всички присъстващи на Молитвения връх са усещали дълбока радост в сърцата си от този факт - че едно момче поема отговорно и уверено по нашия път и категорично показва, че трябва да имаме доверие към младите и да им възлагаме подобни задачи, изпълнението на които се определя не от земните ни години, а от дълбоките опитности на душите.

• Връзките. На 20 август след Паневритмията седнах да обядвам на голямата маса

до кухнята. Там имаше непознат за мен човек с ярко излъчващо на интелектуалец. Той разговаряше с братята за човешката аура и за развитието на мозъчните центрове. Бях въввлечена в разговора и разбрах, че мъжът, български писател, живеещ в момента в САЩ, е участвал с лекция в семинара на новата хижа и че е дошъл тук, воден от импулса да види лагера на Бялото Братство. Човекът

и за да придаде стойност на несъмнения си талант. Затова не се изненадах, когато след няколко нощи сънувах, че той ми се обажда по телефона и че разговорите дълго. За мен това е безспорен знак, че неговият дух търси връзка с последователите на Учителя, воден от мистичната свързаност и Любов между душите. Запазването на тези тайнствени връзки е част от отговорната вът-

саха в тези съвети, които да поемат инициативата за организирането на братския живот в лагера. Разбирах дълбоко в себе си, че това е акт с голяма важност, който учи да разбираме смисъла на приложението и който изисква от всички нас да намерим своето място на дейност не само в лятната школа, но да го пренесем и в градовете - в групите, които са призвани да се превърнат в прите-

лям в най-дълбоките кътчета на душата си, защото са свързани с могъщата сила на Учението и с неповторимата власт върху нас на идеите на Учителя Петър Дънов. Те са като най-малките камъчета в панорамата на една огромна мозайка, наречена „Лятна духовна школа на Бялото Братство“, но заслужават да имат свои имена, макар че участниците в тях ще останат безименни.

• Себенадмогването. През тази година една от сестрите от блогоградската група за втори път дойде в лагера. Миналото лято стоя само един ден заради изостряне на здравословен проблем, който я принуди да се върне в

жех да спя през нощта, пусках телевизора, защото РТЦ-Благоград често излъчва в нощните часове между 3 и 5 ч. филма за Паневритмията, чаках да го видя отново и си казвах, че трябва да бъде там.“ Като всички нас тази сестра беше дошла на Рила със своите страхи и тревоги, с грижите за семейството и с физическите си неразположения. И всеки, който е съзирал тази тъмна сянка вътре в себе си, може да разбере какво означава да не спиш по цели нощи от студ в палатката, макар че си облякъл всичките си полувлажни дрехи. И сутринта да станеш с радост, че си в лагера. Всеки може да

си тръгна с явно нежелание, защото настойчиво го викаха по телефона. След около 15 минути и аз тръгнах да слизам по пътеката към палатката си. Каква беше изненадата ми, когато срещнах писателя да се връща задъхан нагоре. Той спря при мен, за да ми подари последната си книга. Това много ме развълнува. Изпратих го до старата хижа и се разделихме, без да разменяме адресите си. По-късно разгърнах подарената ми книга и се убедих, че е написана от един блестящ ум с огромни познания не само за историята на човешката цивилизация, но и за развитието на окултните науки. За мен беше несъмнено, че духът на този мъж търси Учението на Беинса Дуно, за да осмисли своите поз-

решна работа на ученика, който действа с мисъл и чувство в скритите пластове на съзнанието си.

• Приложението.

В един от късните следобеди, мрачен и дъждовен, комендантът на лагера събра ръководителите на групите, за да се създадат в лятната школа четирите съвета, препоръчани от Учителя в беседа от Съборно слово 1919-1921 г., в „Мировата Любов“, със същото заглавие - „Четирите съвета“, изнесена на 21 август 1921 г.: Съвет на физическия труд, Съвет за духовния живот, Съвет на просветата и Съвет на помилителите. След краткото припомняне на тяхната същност започна изготвянето на списък, в който доброволно и по любов присъстващите се запи-

гателни центрове, чрез които събуждащите се души могат по-лесно да намерят Пътя и да стигнат до Божественото Слово чрез Учението на Мировия Учител Беинса Дуно.

Като съпреживявам написаното, зная, че всеки от братята и сестрите, които са присъствали в лагера, може да напише подобен на моя разказ. Само конкретните участници в него ще са други, но не и същностите. Това са наши общи изживявания, в които всички трябва да участваме с будно съзнание и да ги изграждаме с позитивна мисъл и с обич в сърцата си - връзките, идеши от онзи свят, далечен и близък, в който всички души са свързани с Космическата Мировя Любов.

Спаска Миховска

Рила през моите очи

Процесът на летния лагер на Рила символично може да се представи в цикъла - раждане - живот - смърт. Предварителната подготовка на лагера е процесът на раждането на новото, на нещо, което предстои. В този процес несъмнено има и умирање по отношение на живота, който сме водили в града. Началото на лагера е свързано с живота - хората, кухнята, конете, проблемите, суетнята, молитвите, Паневритмията, музиката, екскурзиите.

Всичко става общо - всеки проблем, всяка радост, всяка песен. Доколко го осъзнаваме, това зависи от приобщаването ни към Общото. А лагерът на Рила има точно това за цел да ни научи на общ братски живот. След празниците започва процесът на умирање - хората започват да слизат, лагерът опустява. Животът, който е кипял преди ден или два вече няма, става пусто и тъжно. Зазимяваме лагера за другата година и си отиваме. Тази малка смърт е

свързана отново с раждане - очакването на новото, което предстои в света, в който се връщаме. За мен престоя на Рила е като огледало, което показва как ще протече годината до следващия лагер. В планината човек толкова се изолира от ежедневието и от живота си в града, че наистина се оказва на друго място и откъснат от света. Най-често чуваната реплика е „у дома съм си вече“. И наистина, душата на човек си е у дома. Очарованието от

клековите, смолата по тях, камъните, въздуха, поточетата, цветенцата, изгревите, залезите, звездното небе, падащите звезди, мъглата, дъжда, вятъра, гръмотевиците създава усещането, че онова - Вечното е на една ръка разстояние. Просто се протягаш и Го достигаш.

Всяка година на Рила се случват различни неща. Този лагер за мен премина под знака на връзката - индивидуално и колективно. Общото винаги взима връх, независимо доколко

щитим нашето Божествено, защото сме убедени, че е право. А съществата ни се радват, защото сме се събрали да вършим работата за Бога. Общата работа не е само работа, която вършим ние хората. Това е работа на всички същества, които се събират по това време на Рила. Доколко обаче ние се сещаме, че паралелно с нашата радост по случай празника се радват още легиони светли същества? Доколко се сещаме, че те също са се събрали, като нас

че някой играе с десен или с лъв крак, не се виждат и мислите на хората - „тоя пък защо така пее, а не иначе“, „много зле се чувствам с тези хора около мен“, „тоя защо така маха с ръце, така не се прави“ и т.н. На преден план изпъква свършената хармония, единството, невероятните геометрични фигури, образуващи се по време на Паневритмията. Ако и за миг си представим, че не играем само ние Паневритмия, че има още много същества, които може би

ние се вписваме в него. От нашето участие в общия живот зависят нашите духовни възприятия за невидимия живот, който тече паралелно на нашия. Всички знаем за присъствието на разумни и светли същества на това свещено място. Ако си представим какво виждат те, може би човешката суета около дребни подробности и форми, ще изчезне. Може би ще изчезне и желанието да наложим на всяка цена нашата справедливост, или желанието да оскъrbим Божественото в друга душа, за да за-

и са заедно с нас, водени от една и съща идея? Доколко успяваме да влезем в техния свят и да усетим те как играят Паневритмия, те как се молят и те как обичат Бога? Защо ние трябва да сме център на всичко? Защо не се запитаме те как ни виждат? Ако видим Паневритмията отгоре, от птичи поглед, ще усетим силата и мощта, събрала толкова хора на едно място - любовта към Бога. Идеята за общото е тази, която обединява толкова различни индивидуалности в едно цяло. От птичи поглед не се вижда,

играят заедно с нас, може да разберем, че не ние сме важни по време на тези празници, а че ние сме само участници в създаването на нещо общо и единно, което обхваща не само физическите измерения. Добре да се замислим за това доколко успяваме да преживеем това, което се случва около нас на Рила. Общото винаги присъства, но дали ще осъзнаем това и дали ще станем съзнателни съучастници на съществата в тези празници зависи от всеки индивидуално.

Радостина Няголова

„Паничище-Езерата-Кабул“, лифтът, „Рила-буфер“ - битката продължава

В района на Седемте рилски езера, където беше допуснато и завършено незаконно строителство, вече виждаме негативните екологични последици от функционирането на един лифт без актуална оценка на въздействието върху околната среда. Многократно сме предоставяли информация за закононарушенията, с които бяха изградени лифтът х.Пионерска - х.Рилски езера, прилежащите към него ски писти - маскирани като противопожарни просеки - и други обекти в района на Паничище. Въпреки силните, медийно широко отразени граждански протести в последните две години, съпътствали изграждането „на парче“ на курорта „Супер Паничи-

ще“, чиито елементи са новият лифт, просеките за ски писти и реконструираният път Паничище - х. Пионерска, за нас не е учудващо, предвид личната обвързаност на политици от Тройната коалиция с проекта, че предишният състав на МОСВ не намери сили нито веднъж да заяви ясна позиция по случая.

Над 180 000 души подкрепиха спирането на незаконното строителство над Паничище в петиция, която достигна Европейския съюз и доведе евродепутати на проучвателна мисия в България през октомври 2008 г. Независимо от недвусмислено изразените гражданска позиция и недоволство относно извършваните закононарушения в

Рила, лифтът х.Пионерска-х.Рилски езера е в експлоатация от април 2009 г., а последиците за екосистемата в района на Седемте рилски езера са пагубни. Съгласно Плана за управление на Парка районът на Седемте езера попада в територии с ограничено човешко въздействие със специфичен режим на управление. В отговор на заявление за достъп до обществена информация, подадено от гражданин, Дирекцията на НП „Рила“ казва, че липсва оценка за броя посетители, които би могла да издържи екосистемата. При това обстоятелство и при факта, че НП „Рила“ е защитена територия със строг режим на защита, е безотговорно допускането на над 3

000 души (по наши наблюдения) дневно в циркуса на Езерата със съоръжения, което не е премина-

ло необходимите оценки по екологичното законодателство. В тази връзка считаме за наложително

най-малко съставянето на оценка за максималния брой посетители, **продължава на стр. 6**

Как опазваме природата си

Днес бих искала да те попитам: С какво свързваш думата планина? Ако отговорът ти съдържа някоя от думите при-

рода, волност, свобода, (преживяване в близост до природата), чистота, скоро ще се наложи да го преосмислиш.

Надал и построяването на лифт до Седемте рилски езера и неуспешните опити да се противодейства на това е новост за теб. Надали е новост и застрояването на Черноморието и неуспешните опити то да се ограничи. Като цяло вече сме свикнали с постепенното, но системно унищожаване на българската природа и очевидната ни невъзможност да го спрем.

Но ето че преди няколко дни ни изненада поредната нагла стъпка в същата посока. Хижа Седемте езера, намираща се в непосредстве-

на близост до Рибното езеро, бе затворена от Регионалната инспекция по опазване и контрол на общественото здраве

Кюстендил. Мотивът за това е липсата на течаща вода в хижата, установена след проверка на инспекцията. Разбира се, липсата на течаща вода не е новост, поради простата причина, че от самото си отваряне хижата се захранва с вода от близкото езеро. Логично е да се запитаме в такъв случай дали поводът за проверката не е заразен след пребиваване в хижата човек? Данни за такъв инцидент няма. Хиждарят, г-н Павел Танинчев, сподели, че въпреки големия брой туристи 4000 за изминалия уикенд, няма нито едно оплакване и нито един случай на заразяване.

Колкото и непредубе-

дено да опитаме да погледнем ситуацията, няма как да не забележим очевидната връзка между новопостроения лифт, близостта на хижа Рилски езера (в която можете да наемете двойна стая за скромната сума от 100 лв. на нощ) и затварянето на х. Седемте езера в разгара на летния сезон. Интересна подробност е, че свободни места в нея няма за доста време напред.

Именно по този начин възприемам прокарването на лифта, а сега

и затварянето на хижа Седемте езера. Именно това е и причината това събитие да е от такава важност. Защото поставено в общия контекст, то е поредната стъпка от покоряването на планината.

Затова и се обръщам с молба към теб, ако позицията ти се доближава или съвпада с изразената тук, присъедини се към групата, основана във Фейсбук и започната подписка. Защото общата ни позиция, заявена по категоричен начин, е в състояние да промени нещата. Не оставай ням пред това, което се случва с природата в България.

Виждал ли си кон в планината, сред волността на пасищата и свободата на безкрайните простори? Величествена гледка, която спира дъха. А виждал ли си кон, впрегнат в каруца, украсен с пискюли и приведен под тежестта на товара, който тегли? Жалка картинка на сломена красота. Не позволявай това да се случи на Рила.

Десислава Кралева

„Паничище-Езерата-Кабул“, лифтът, „Рила-буфер“ - битката продължава

от стр. 5

които могат да бъдат допускани в екосистемата на месечна или годишна база, извършването на редовен мониторинг на състоянието на Седемте рилски езера, както и увеличаването на броя на щатните служители от парковата охрана на НП „Рила“ в Парков участък Дупница, които да следят за нарушения край Езерата и да налагат реални санкции.

В момента в Европейския парламент е депозирана петиция, настояваща за спиране от експлоатация на лифта х.Пионерска-х.Рилски езера. Жалби със същата цел са заведени и в българските административни съдилища. Убедени сме, че България рискува нова наказателна процедура, ако пагубното въздействие върху екосистемата в района на Седемте рилски езера продължи и смятаме, че единственият начин то да бъде реално ограничено и съобразено с предмета и целите на защитената територия и зони, е да бъде спряно от експлоатация незаконният и опасен (долната му станция е разположена върху мащабно свлачище) лифт.

„Рила-буфер“ и Натура 2000

Друга тема от изключителна важност е тази за проектозащитена зона „Рила-буфер“. През октомври 2007 г., след отправено в последния момент предложение, На-

ционалният съвет за биологично разнообразие към министъра на околната среда и водите взе на свое заседание решение да изключи предложената зона „Рила-буфер“ от Натура 2000. Критериите, на които се основава това решение, не са експертно-научни, а са продиктувани от тесни икономически интереси и намерения за големи и многобройни инвестиции, най-вече за ски курорти, в частите на Рила, които не обхващат Национален парк „Рила“. Сред по-големите проекти, заради които преди 2 години бе заложен и жертвана природата на Рила, са „Супер Паничище“, „Супер Боровец“, „Говедарци-Искровеце-Мальовица“ и др. Питаме това ли е правилният път за развитие на туризма в България, за привличане на инвестиции и за създаване на работни места - чрез фаворизиране на спорни от законна гледна точка и необосновани икономически в дългосрочна перспектива проекти за масов туризъм и бетонни комплекси в сърцето на планината, по прищявката на офшорни фирми или печално известни олигарси, които ще доведат единствено до унищожаване на безценния ресурс?

Множество петиции бяха подадени от български граждани в Европейския парламент относно непълнотата на мрежата

Натура 2000 в България. Коалицията от неправителствени организации „За да остане природа в България“ изпрати жалба до Европейската комисия относно нарушенията в Рила и неприемането на зона „Рила-буфер“. При определянето на зони от Натура 2000 единствените критерии са научните и е недопустимо невключването на територии от Натура 2000, които имат изискваните екологични дадености

(при необходимост можем да ги припомним!), на основата на каквито и да било други аргументи. Това би довело до обезсмисляне на директивите, стоящи в основата на мрежата Натура 2000 и на цялостната политика на Европейския съюз по опазване на биоразнообразието, което е не на

последно място основен фактор в борбата с промените в климата. Тъй като в европейски план съдбата на „Рила-буфер“ още не е решена окончателно, настояваме от българска страна да бъде изчистено това недоразумение и в Рила да се гарантира нужното опазване на биологичните видове и планината чрез връщане на „Рила-буфер“ в Натура 2000. Настояваме МОСВ да прекрати над двумесечния си мълча-

де изключена от Натура 2000.

Много е обезпокоителна тенденцията в района на Седемте рилски езера да се фаворизира вземането под аренда на хижи от фирми, които ги превръщат в скъпи хотели. Планинските хижи са специфични места за подслон, различни от хотелите в ски курортите, например. Поколения български и чуждестранни туристи търсят и намират в характерната ат-

вешки измерения и подходящо отношение към туриста. Тези ценни характеристики се губят при обекти като хижа „Рилски езера“, която бе изцяло комерсиализирана, а новите ѝ собственици я стопанисват като бездушен хотел. Крайно притеснително е затварянето на 20 август 2009 г. на хижа „Седемте езера“ (т.нар. „Стара хижа“) под предлог негодност на водата, която постъпва в хижата за готвене. За нас не е ясно каква ще е съдбата на тази хижа, която е разположена на доста апетитно място и сме сигурни, че е обект на много интереси.

Наша основна цел остава и винаги ще бъде да спомогнем за съхраняването на биоразнообразието на Рила, в съответствие с европейското и българското законодателство. В никакъв случай това не означава възпрепятстване на развитието на туризма в района на Седемте рилски езера, Паничище и Сапарева баня. Би следвало обаче това развитие да стане по начин, който не съсипе, а носи отговорност за основния туристически ресурс - природата. Чуждестранните примери за взаимна полза и хармонично съжителство между човек и природа в райони, развиващи устойчиви форми на туризъм, са немалко.

Статия от „Граждани за Рила“

мосфера на планинските хижи точните условия, допълващи удоволствието от директния контакт с природата. Най-важното, което хижите трябва да предлагат и по международните стандарти, е атмосфера, която е контрапункт и алтернатива на пренаселените градове и масови курорти, уют с чо-

Братска среща във Варна

На 5-ти и 6-ти септември братя и сестри от цялата страна се събраха във Варна, местността Сотира, където се намира градината на варненската братска група. Закупено преди 70 години по указания на Учителя и запазено до днес, това място дава добри условия за братски живот.

Като израз на благодарност към братята и сестрите, които са закупили, запазили това място и са оставили светли спомени в сърцата ни, още през първия ден на срещата се постави темата „История на братската група във Варна“. Изказванията по нея не само оживиха по ярки

случки, събития и личности от миналото, но и осмислиха културното и духовно наследство, оставено ни от предходното поколение. По този начин по-ясно се осъзна пътят на Братството като усилие и постижение на един общ Дух, проявяващ се във времето чрез различни индивидуалности.

По време на лекцията
„Същественото е невидимо за очите“

И в настоящата среща присъстваше и се проявяваше този Дух на братство, завещан ни от Учителя. Това се случваше при посрещането изгрева на Слънцето, при Паневритмията, при разговорите, общуването.

Особено вдъхновяваща беше богатата музикална програма. В нея участваха певците Ина Дойнова, Симеон Симеонов, Пламена Гергинова, цигуларите Виделин Дждевев, Геновева Бурова, пианистите Радостина Няго-

лова, Иво Бонев и китариста Светослав Костов. Досега със света на музиката внесе хармония и радост в сърцата на братята и сестрите, участвали в тази септемврийска среща.

Соня Митева

2012

(РАЗКАЗ ОТ БЪДЕЩЕТО)

Алн беше обсебен от мисълта за 2012 година. Тя бе парализирала и последното кътче на съзнанието му с отровните си пипала. Той търсеше и изчиташе всички материали по темата, нямаше филм или видеоклип, който да не знаеше наизуст, даже беше направил и сайт - 2012.com, където публикуваше своите теории, пишеше статии и обсъждаше предстоящата катастрофа със съмнителици в популярния си форум.

Над опустялата му широка спалня, на която дори не спеше вече, беше закачен с крив пирон лист хартия. 21.12. 2012 - това пишеше с леко неравни лилави цифри.

Вече почти две години жена му живееше при родителите си. Не се бяха развели, но почти не му даваше да вижда детето, за да „не му размъти мозъка“, а и ги разделяха над 700 км.

Алн беше напуснал и добре платената си работа, за да се отдаде изцяло на изследванията си. За негов късмет беше намерил наематели за горните два етажа на наследствената си къща и така се издържаше.

Бяха се разбягали и старите му приятели, но сега той приемаше за другар всеки, който споделяше вижданията му за края на сегашния свят, за големия катаклизъм. „Казусът 2012“ вълнуваше все повече хора и Алн водеше чести разговори на тази тема. Но все пак повечето събеседници не можеха да приемат с лека ръка, че Земята изведнъж ще промени посоката си на въртене.

И така ще се обърнат

полюсите! - завършваше авторитетно с глухия си глас и за по-убедително размахваше една от библиите си - „Пророчеството на маите“.

Друг път разясняваше явленията фотонен лъч и кристални черепи, но слушателите му рядко успяваха да разкрият мистериата около тях, защото не умееше да се изразява съвсем ясно. Въпреки това около него винаги имаше хора, жадни да научат всичко за тази съдбовна година. Но най-интересни си оставаха теориите за различни извънземни цивилизации, играещи главна отрицателна роля в предполагаемите събития. На немалка група хора най-много допадаше версията за духовното възнесение и раждането на нова раса. Единственият неприятен момент в последната теория беше, че с духовното възраждане задължително вървяха или вулканични изригвания, или вечна зима и подивели хора, зачитащи само правото на силния.

Разбира се, никой не бе сигурен какво точно ще стане. Убедени бяха само в едно - ще се случи нещо голямо. Но неизвестността ги плашеше и ужасяваше, лепкавият страх парализираше волята им, а сънищата пресъздаваха истински страховити апокалипсиси.

Победени от параноята, много хора отказваха да имат деца и да мислят за бъдещето си, а по-лабилните дори слагаха край на живота си. Имаше и такива, които „насищаха земната аура“ с молитви и мантри и се готвеха за голямото благос-

ловение, което ще се излее върху Земята през тази „свещена“ година.

2012-а наближаваше и вече почти не беше останал човек, който да не е чул за поне една от теориите. Правителства, научни и религиозни организации също не останаха равнодушни, а признаците на масова психоза се срещаха все по-често. Много от учените сочеха необичайната слънчева активност като вероятна причина за евентуалния катаклизъм, други твърдо вярваха в масово изригване на вулкани или гигантско разместване на земните пластове. Въпреки че светът никога не е бил помирнен, много окултисти ревностно напомняха, че Нострадамус е предрекъл Трета световна война именно около 2012 година. Но имаше и хора, които освен че поддържаха научните теории за различни бедствия, ги обясняваха като неизбежна необходимост за духовна промяна на човечеството. Те бяха убедени, че „грешната Земя“ ще се прочисти, а достойните хора ще получат шанс да заживеят в един по-висш и ефирен свят. За съжаление участата, отредена на всички останали, които не бяха сред избраните, никак не бе завидна.

Алн беше жертвал всичко, за да проникне отвъд булото на тази загадка, да надзърне няколко години напред и разбере смисъла на многото пророчества.

Липсваше му семейството - малката руса гленичка на дъщеря му, смеича на съпругата му. Спомняше си работата, колегиите, адреналина от предиз-

викателствата и дългите и протяжни отпуски на море през лятото. Но Алн вярваше, че тази жертва не е напразна и безсмислена, защото винаги бе чувствал, че е роден за нещо велико и голямо. И когато преди повече от 5 години прочете кратката статия в градския вестник, озаглавена „2012 - начало или край“, той разбра всичко. Сякаш за един миг му просветна защо се е родил и каква е мисията му.

Всяка сутрин той медитираше и се молеше за просветление, както и за сили, за да изпълни задачите си. Твърдо вярваше, че Бог го е натоварил да изведе хората отвъд прага, наречен 2012.

Времето препускаше, сякаш и то нямаше търпение да разбере какво ще се случи през тази година. Алн бе сигурен в себе си, че ще загине в идващия апокалипсис, но го приемаше като възкресение и спасение. Всъщност това, за което най-много се молеше последните месеци, беше, когато умре и се събуди в новия свят, да срещне там съпругата си и малката им дъщеричка. Още обичаше жена си. Не беше спирал.

2012 година настъпи и се изниза бързо. Дългоочакваният ден - 21.12.2012 беше настъпил. Алн не беше мигнал цяла нощ, обикаляше в стаята като вълк в клетка, а ръката му не изпускаше телефона. Жена му отдавна си беше изключила своя, защото Алн не спираше да й звъни. Не получи и нито един от многото смс-и, които й изпрати. Не помнеше какво й беше писал в нача-

лото, но последните няколко бяха - „Obicham vi i dvete!!!“. Беше го страх. Не, беше ужасен. Представяше си как тъмнината го поглъща, как се изгубва и изчезва в мрака. Усещаше как мъката по близките го раздира бавно и дълбоко. Искаше си пак живота. Старият живот. Как мразеше всичко - и 2012-а, и пророчествата, и апокалипсиса. Привиджаше му се огромна експлозия, сякаш Слънцето падаше на Земята, чувстваше как го поглъщат пламъци и той гори, гори...

Искаше си живота и семейството обратно.

Звънът на будилника прекъсна мъртвешката му дрямка. Беше го навил за 7.30 сутринта.

Скочи и погледна през прозореца. Беше още тъмно, а и много облачно. Направи си кафе и набра жена си. Телефонът беше изключен. Навън присветна. След малко се чу гръм.

Вече трети час вълеше, но бедствие още нямаше. Алн не беше вкъщи, бяха се събрали десетина човека в големия апартамент на един от групата и се молеха. Така мина целият им ден. Към 3 през нощта вече не издържаха и бяха легнали да спят кой където намери.

На сутринта се събудиха. Живи. Набра жена си. Телефонът беше включен. Не вдигна. Алн се разтрепера, но по новините никой не спомена за бедствие, катастрофа или каквото и да е. Е, имало 4 по Рихтер в Токио, но без последствия. Обади му се от местния телевизионен канал за коментарна рубрика, озаглавена „Минахме и през 2012“.

Вие луди ли сте бе, викате дявола! Не мога да дойда, но сменете името на пътоо предаване!

Затвори им. Всички бяха будни, навън времето беше хубаво. Дъждът бе преминал в пухкав сняг и група деца весело подскачаха в близката градинка.

Крайно изтощен, Алн се прибра на следващия ден, кимна на единия си квартирант и седна на дивана в разхвърляния хол. Беше жив и сам. Чувстваше се празен и излъган, искаше да плаче, но не можеше. Риданието бе заседнало някъде в стомаха и не искаше да излезе. Извади от портфейла си снимка и я погали. Беше фотография на едно разбито семейство.

Алн нямаше как да знае, че в няколко космически лаборатории бяха регистрирали извънредна и необяснима слънчева активност, както и лъчи, идващи от други звезди. След първоначалната паника учените с облекчение бяха разбрали, че лъченията са безвредни за климата и живота на Земята.

Той също не подозираше, че имаше хора, които се събудиха с ново, непознато чувство, което сякаш тръгваше от слънчевия им сплит, излъчваше ги със сила и безпричинна радост и желание да обичат всичко. И още на следващия ден близките на повечето от тях откриха, че са изчезнали. Но те не ги бяха напуснали - бяха сред тях, обичащи, помагачи и невидими.

Не, Алн, не знаеше за тях. Той взе телефона и набра номера на съпругата си.

Радислав Кондаков

Общество
Бяло братство

ФОТОКОНКУРС

„Магията на Рила“

КАТЕГОРИИ:

- пейзаж
- Екология
- Бялото братство и Рила

НАГРАДИ:

Голяма награда – 500 лв.
3 първи места за всяка категория - по 100 лв.
+ книга на издателство „Бяло братство“
3 втори места за всяка категория - едногодишен абонамент за **Списание 8**
3 трети места за всяка категория – продукти на издателство „Бяло братство“

ТЕХНИЧЕСКИ ИЗИСКВАНИЯ:

- > Фотографиите да бъдат с големина максимум 3000 пиксела по дългата страна;
- > Да са не повече от 5 кадъра за категория;
- > Файловият формат да е jpg.

ЗАЯВКИ ЗА УЧАСТИЕ:

- > Да се качат на сайта на **Списание 8**;
- > Снимките не трябва да са по-стари от 3 г. и да не са обвързани с договор за изключителни авторски права към трети лица;
- > Авторите трябва да пазят оригиналния файл на снимката.

КРАЕН СРОК:

Фотографиите трябва да са качени на сайта на **Списание 8**, не по-късно от 20 октомври. Победителите ще бъдат обявени в ноемврийския брой на **Списание 8**.

СПОРАЗУМЕНИЕ:

Участниците в конкурса разрешават на организаторите – **Списание 8** и **Общество „Бяло братство“** да публикуват техни фотографии на хартия или в електронен формат; снимките да бъдат част от изложбата, която ще финализира конкурса, както и да бъдат използвани от други медии, свързани с изложбата, и с цел реклама и представяне на конкурса.

До скоро

Братя и сестри,
вече завършва нашето пребиваване на Рила. Някои от нас идват тук за втори път. Благодарим ви, че ни приехте във вашето семейство.

Предстои ни дълъг път в Учението на Учителя. Паневритмията е великолепен инструмент, с който съзнанието на всеки от нас ще се развива и израства.

Благодарим на Учителя за мъдростта, която ще освободи цялото човечество. Благодарим на всички братя и сестри, които следват и разпространяват Учението на Учителя.

Благодарим на всички вас и на всеки поотделно за любовта, добротата, търпението, гостоприемството, за вашите грижи и доброжелателни усмивки.

В нашите сърца има специално място за всички вас. Частица от вас ще вземем със себе си в Полша. Тя ще живее и расте в сърцата ни.

Надяваме се да се видим тук и догодина, като едно голямо любящо семейство.

Думите на Йоана Малиновска преди отпътуването на полската група

С приятелите от Полша

НОВИ КНИГИ

Акордиране на човешката душа т.3

Твърда корица, формат: 21/15 см, 528 страници;
Цена: 13,00 лв.

Това е последният от трите тома, съдържащи архива на един от най-близките ученици на Учителя - Боян Боев. В тях са публикувани материалите от записани разговори с Учителя по най-различни поводи, подредени тематично и оформени като писма, изпращани от Боян Боев до братята и сестрите от страната.

Мисли за всеки ден 2009-2010

Джобен формат, 208 страници;
Цена: 3,00 лв.

Избрани мисли от Учителя за всеки ден от 22.09.2009 до 21.09.2010 г. В книгата можете да намерите също изгревите и залезите на слънцето, слънцето в зодиакалните знаци и фазите на луната.

Новият живот

Твърда корица, формат: 20.5/14.5 см, 539 страници;
Цена: 14,00 лв.
Съборно Слово 1922-1924 г.

Царският път на душата

Да им дам живот
Твърда корица, формат: 20.5/14.5 см, 357 страници;
Цена: 12,00 лв.
Съборно Слово 1935-1936 г.

Книжно Магазинче

езотерика, стари книги, списания

Тел: 0885368780

ул. Стефан Стамболов № 8 - Женски пазар
понеделник - петък: 11.00 - 19.00ч.

Организация и координация: Ивелина ЕЛМАЗОВА
Редактор: Спаска Миховска
За контакти: 066/854298, 0888228720, 0897847645;
5300, Габрово, ул. „Прохлада“ 11
e-mail: bratski_jivot@mail.bg
Предпечат: Евгени ИВАНОВ

цена: 0,50 лв.

Издателство „Бяло братство“ представя...

Мултимедийният диск „Духовният учител Петър Дънов“ се издава от Издателство Бяло Братство. Дискът е триезичен - може да се ползва на български, английски и френски език.

Създаден, за да направи кратка презентация на живота, Учението и Словото на Учителя Петър Дънов и на Общество Бяло Братство, дискът представя основна информация в сбита, подредена форма. Може да се каже, че той е една вир-

туална визитна картичка на Обществото.

Дискът е озвучен от близо 40 песни на Учителя в изпълнение на Йоана Стратева, Анна Каралашева и Божидар Симов. За прегледност и улеснение текстовете на темите в българската версия са прочетени от диктори.

Във всички теми е използван богат снимков материал както от автентични снимки на Учителя, така и от такива от съвременния жи-

вот на Братството.

В раздел Галерии могат да бъдат разгледани портретни снимки на Учителя с високо качество, фотоси на Обществото през годините, снимки на Паневритмията-архивни, по света и в България, както и разказ в картини на един ден на Рила.

Снимките с висока резолюция могат да бъдат изтеглени с цел разпечатване.

В диска са включени и видео клипове - автентични кадри с Учителя Петър Дънов и видео импресии на различни теми.

В резюме съдържанието по теми е следното:

В тема Увод с цитати на Учителя е характеризирано неговото Учение.

В тема Биография е проследен живота на Учителя във факти.

В темите Обществото през годините и Обществото днес се описва развитието на Общество Бяло Братство от създаването му до днес.

В тема Учениците се запознаваме с биографиите на част от учениците на Учителя Петър Дънов, както и със спомените на някои от тях за живота им на Изгре-

ва.

В тема Дати, Празници са описани празниците, които Бяло Братство празнува.

В тема Методи за работа се запознаваме с методите за духовна работа и самоусъвършенстване, завещани ни от Учителя - молитвата, посрещането на Слънцето, музиката, дишането, гимнастическите упражнения, Паневритмията.

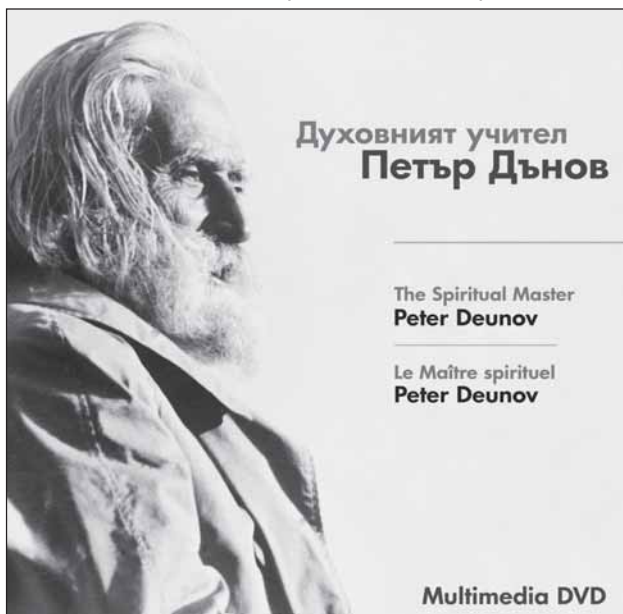
В тема Принципи са описани основните принципи на Новото Учение.

В тема Словото са систематизирани тематично и хронологично хилядите беседи, изнесени от Учителя.

В тема Паневритмията намираме информация за свещения кръгов танц, завещан ни от Учителя.

В темите Музиката, Любовта, Здравето и Природата са подбрани цитати от Учителя по съответните теми.

Информацията, която се съдържа на диска, би била полезна и интересна както за хора, които от години са последователи на Учителя, така и за тези, които сега навлизат в неговото Учение и искат да се ориентират в неговата необятност.

Духовният учител
Петър Дънов

The Spiritual Master
Peter Deunov

Le Maître spirituel
Peter Deunov

Multimedia DVD